

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи състав)

6 ноември 2007 година *

По дело Т-407/05

Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME), установено в Évian-les-Bains (Франция), за което се явява адв. С. Hertz-Eichenrode, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП), за която се явява г-н G. Schneider, в качеството на представител,

ответник,

Другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд, е

A. Racke GmbH & Co. OHG, установено в Bingen (Германия), за което се явява адв. N. Schindler, avocat,

* Език на производството: немски.

с предмет жалба срещу Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 22 юли 2005 г. (преписка R 82/2002-4) относно производство по възражение между Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME) и A. Racke GmbH & Co. OHG, и срещу Решение № 2754/2001, постановено от отдела по споровете на СХВП на 23 ноември 2001 г.

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (първи състав),

състоящ се от: г-н J. D. Cooke, председател, г-жа I. Labucka и г-н M. Prek, съдии,
секретар: г-жа K. Andová, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 16 ноември 2005 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 1 март 2006 г.,

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Първоинстанционния съд на 3 март 2006 г.,

след съдебното заседание от 28 март 2007 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

Правна уредба

- 1 Член 42, параграф 3 и член 74 от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ 1994 L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146) с последващите му изменения, предвиждат следното:

„Член 42

Възражение

[...]

3. Възражението трябва да бъде направено писмено и трябва да уточнява основанията, на които е направено. То се счита направено едва след плащането на таксата за възражение. В срока, определен от службата, възразяващият може да предостави в подкрепа на този случай факти, доказателства и аргументи.

[...]

Член 74

Проверка на фактите от страна на службата

1. В хода на процедурата, службата пристъпва към служебна проверка на фактите; в процедурата, свързана с относителни основания за отказ на регистрация, проверката на службата се ограничава в дейността си до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, предоставени от страните и търсеното решение.

2. Службата може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали и доказателствата, които те не са представили навреме.“

2. Правило 16, правило 17, параграф 2 и правило 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189, наричан по-нататък „Регламента за прилагане“), предвиждат следното:

„Правило 16

Факти, доказателства и аргументи, представени в подкрепа на възражението

1. Всяко възражение може да съдържа подробно изложение на фактите, доказателствата и аргументите, представени в подкрепа на възражението, придружени от съответните доказателствени документи.

2. Ако възражението се основава на съществуването на по-ранна марка, която не е марка на Общността, възражението за предпочитане трябва да е придружено от доказателства за регистрацията или за подаването на тази по-ранна марка, като например свидетелство за регистрация. Ако възражението се основава на съществуването на широко известна марка [другаде в текста: „общоизвестна марка“] по смисъла на член 8, параграф 2, буква в) от регламента, или на марка, ползваща се с известност по смисъла на член 8, параграф 5 от регламента, възражението за предпочитане трябва да е придружено от доказателства за широката известност [другаде в текста: „общоизвестността“] или известността на марката. Ако възражението се основава на съществуването на което и да било друго по-ранно право, възражението за предпочитане трябва да е придружено от доказателства за придобиване и обхвата на защитата на това право.

3. Подробното изложение на фактите, доказателствата и аргументите, както и доказателствените документи, предвидени в параграф 1, и доказателствата, предвидени в параграф 2, могат да бъдат предоставени, ако не са били предоставени едновременно с възражението или след него, в рамките на периода след започване на процедурата по възражение, който Службата може да определи в съответствие с правило 20, параграф 2.

Правило 17

Езици на процедурата по възражение

[...]

2. В случай, че доказателствата и доказателствените документи в подкрепа на възражението, предвидени в правило 16, параграфи 1 и 2, не са представени на

езика на процедурата по възражение, възразяващата страна трябва да ги представи в превод на този език в едномесечен срок, считано от датата на изтичане на срока за възражение или, когато това е необходимо, в срока, предписан от Службата по силата на правило 16, параграф 3.

[...]

Правило 20

Разглеждане на възражение

[...]

2. В случай, че възражението не съдържа подробно изложение на фактите, доказателствата и аргументите, като посочените в правило 16, параграфи 1 и 2, Службата приканва възразяващата страна да ги представи в посочения от нея срок. Всяко обстоятелство, предоставено от възразяващата страна, се съобщава на заявителя, който има възможност да отговори в посочения от Службата срок.“

Обстоятелства, предхождащи спора

- ³ На 21 септември 1998 г. A. Racke GmbH & Co OHG подава заявка за марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) на основание на Регламент № 40/94.

- 4 Марката, чиято регистрация се иска, е фигуративен знак в златист, черен и бял цвят, както следва:

REVIAN'S

- 5 Стоките, за които се иска регистрацията на марка, са „вина и пенливи вина“, включени в клас 33 по смисъла на Ницската спогодба от 15 юни 1957 г. относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марките, с последващите ѝ изменения и допълнения.
- 6 На 26 юли 1999 г. заявката за регистрация на марката е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 58/99.
- 7 На 26 октомври 1999 г. Société anonyme des eaux minérales d'Évian (SAEME) прави възражение на основание член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент № 40/94. Възражението се основава на следните по-ранни права:

— германската словна марка DE 1 185 308 „evian“ (наричана по-нататък „германската марка“), заявена на 11 ноември 1985 г. и регистрирана на 10 юли 1992 г. за „минерални води“, включени в клас 32, като защитата на марката е продължена до 30 ноември 2015 г.,

- френската фигуративна марка FR 98712542 („evian“ и планински мотив) (наричана по-нататък „френската марка“), заявена на 12 януари 1998 г. и регистрирана за обозначаване на различни стоки и услуги,

- международната марка IR 696812 (наричана по-нататък „международната марка“, която е регистрирана на 6 юли 1998 г. въз основа на посочената по-горе френска марка и има действие в Дания, Германия, Испания, Италия, Австрия, Финландия, Швеция, Обединеното кралство и държавите от Бенелюкс,

- по-ранната марка „evian“, общоизвестна в Белгия и Франция за обозначаване на „минерални води“ (наричана по-нататък „общоизвестната марка“).

- 8 Възражението е придружено от копия съответно на германската марка, френската марка (на езика на оригинала — френски) и международната марка (на езика на оригинала — френски). Приложен е също превод на езика на процедурата — немски — на списъка на стоките от класове 32 и 33 по смисъла на Ницката спогодба, посочени във възражението, което се основава на френската марка и международната марка.
- 9 С писмо от 16 декември 1999 г. отделът по споровете поканва жалбоподателя, на основание правило 15, параграф 2, буква в) и правило 18, параграф 2 от Регламента за прилагане, да му изпрати в срок от два месеца три копия от френската марка и международната марка, като посочва, че при неизпълнение възражението му ще бъде обявено за недопустимо.

- 10 Жалбоподателят изпраща посочените документи с писмо от 8 февруари 2000 г.
- 11 Със стандартно писмо от 28 февруари 2000 г. отделът по споровете предоставя на жалбоподателя четиримесечен срок, за да посочи факти, доказателства или допълнителни аргументи, които счита за необходими с оглед обосноваването на възражението, като уточнява, че документите трябва да бъдат представени на езика на процедурата по възражение или да бъдат придружени от превод.
- 12 На 29 август 2000 г. встъпилата страна представя писменото си становище пред отдела по споровете, в което посочва по-конкретно, че не били доказани съществуването и правната действителност на френската марка и на международната марка, тъй като жалбоподателят не представил превод на свидетелствата за регистрация на тези марки. Писменото становище е съобщено на жалбоподателя с писмо от 19 септември 2000 г. и му е предоставен двумесечен срок за отговор на становището на встъпилата страна.
- 13 На 22 ноември 2000 г., а именно в двумесечния срок, предвиден в писмото от 19 септември 2000 г. за представяне на отговор по становището на встъпилата страна, жалбоподателят изпраща пълния превод на свидетелствата за регистрация на френската марка и на международната марка.
- 14 С решение № 2754/2001 от 23 ноември 2001 г. отделът по споровете отхвърля като неоснователно възражението, основано на френската марка и на международната марка. Въсщност той отказва да вземе предвид предоставените свидетелства за регистрация по съображението, че са представени със закъснение, и приема, че не са доказани съществуването и правната действителност на посочените две по-ранни марки. Възражението, основано на германската марка, също е отхвърлено, в частност поради значителната разлика между стоките,

установена от отдела по споровете. Накрая възражението, основано на общоизвестната марка, също е отхвърлено.

- 15 На 21 януари 2002 г. жалбоподателят подава жалба срещу решението на отдела по споровете.
- 16 На 22 юли 2005 г., с решение R 82/2002-4, четвърти апелативен състав отхвърля жалбата на жалбоподателя срещу решението на отдела по споровете. Всъщност той потвърждава отказа на отдела по споровете да приеме свидетелствата за регистрация на френската и международната марка поради закъснялото им представяне на езика на процедурата по възражение. След това апелативният състав приема, че относно вероятността от объркване с германската марка отделът по споровете правилно счел, че такава вероятност не е налице предвид достатъчната разлика между разглежданите стоки и тази между конфликтните знаци. Решението на апелативния състав е съобщено на жалбоподателя на 16 септември 2005 г.
- 17 След това жалбоподателят се отказва от възражението си, основано на френската марка и на общоизвестната марка, като ограничава основанието на жалбата си срещу решенията на отдела по споровете и на апелативния състав до международната марка и германската марка.

Искания на страните

- 18 Жалбоподателят моли Първоинстанционния съд:

— да отмени решението на отдела на споровете,

— да отмени решението на апелативния състав,

— да осъди СХВП за заплати съдебните разноски.

19 Жалбоподателят ограничава основанието на жалбата си срещу решенията на отдела по споровете и на апелативния състав до международната марка и германската марка.

20 По-нататък в хода на съдебното заседание, жалбоподателят уточнява, че неговата международна марка е заличена частично от клас 32 и изцяло — от клас 33 и че поради това се отнася вече само до „негазирани или газирани (минерални или неминерални) води“ от клас 32. Той предявява и искане за осъждане на встъпилата страна да понесе направените от нея разноски.

21 СХВП моли Първоинстанционният съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

22 Встъпилата страна моли Първоинстанционния съд да:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 23 Жалбоподателят изтъква две основания за отмяна, първото, изведено от нарушение на основните процесуални принципи, по-конкретно на член 42, параграф 3 и на член 74 от Регламент № 40/94, както и на принципа на състезателност, а второто — от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от същия регламент.

Доводи на страните

- 24 Жалбоподателят счита, че апелативният състав нарушил член 42, параграф 3 и член 74 от Регламент № 40/94, тъй като отказал да вземе предвид международната марка по погрешното съображение, че преводът ѝ не бил представен при подаване на възражението, а със закъснение.
- 25 На първо място, жалбоподателят поддържа, че възражението му отговаря на изискванията на член 42, параграф 3 от Регламент № 40/94. Всъщност възражението и приложенията му, посочени в точка 8 по-горе, предоставяли на встъпилата страна всички съществени данни, като датата на подаване на заявката на международната марка, датата на регистрирането ѝ, представянето на марката, както и превод на списъка на стоки от класове 32 и 33 по смисъла на Ницката спогодба, които са защитени с посочената марка и са предмет на възражението. Така апелативният състав погрешно счел, че не било нито несъразмерно, нито неуместно да се изиска превод на представените на френски език документи на езика на процедурата, а именно на немски език. Жалбоподателят отправя критика и срещу непроизнасянето от апелативния състав по другите сведения, чиито превод бил поискан от последния.

- 26 Като се позовава на Решение на Първоинстанционния съд от 30 юни 2004 г. по дело GE Betz/СХВП — Atofina Chemicals (BIOMATE) (Т-107/02, Recueil, стр. II-1845), жалбоподателят подчертава, че обратно на липсата на превод на списъците на стоките и услугите на по-ранната марка — което противоречало на правило 15, параграф 2 от Регламента за прилагане, във връзка с правило 17, параграф 1 — липсата на превод на свидетелството за регистрация на по-ранната марка не противоречало на нито една от разпоредбите на Регламент № 40/94 и на Регламента за прилагане. От това следвало, че по отношение на международната марка, възражението му било направено по надлежния ред.
- 27 На второ място, жалбоподателят оспорва извода, че пълният превод на свидетелството за международна регистрация бил представен със закъснение. Той се позовава в това отношение на Решение на Първоинстанционния съд от 9 ноември 2005 г. по дело Focus Magazin Verlag/СХВП — ECI Telecom (Hi-FOCuS) (Т-275/03, Recueil, стр. II-4725), в което Първоинстанционният съд се произнесъл, че представянето на свидетелството за регистрация като приложение към жалбата до апелативния състав не било закъсняло, по смисъла на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94. Действително, предвид функционалната приемственост между отдела по споровете и апелативния състав, Първоинстанционният съд подчертал преди всичко, че апелативният състав бил длъжен да основава решението си на всички обстоятелства от фактическа и правна страна, изложени както пред отдела по споровете, така и пред апелативния състав, освен ако са представени със закъснение по смисъла на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94 (точки 37 и 38). Освен това Първоинстанционният съд счел, че преводът на свидетелството за регистрация, представен с депозирането на жалбата пред апелативния състав, е подаден своевременно. От това жалбоподателят извежда заключението, че по настоящото дело не може а fortiori да се счита, че става въпрос за закъсняло представяне по смисъла на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94, тъй като той отговорил в указания срок на наведеното от встъпилата страна основание, като представил на отдела по споровете пълния превод на свидетелството за регистрация на международната марка на езика на процедурата.
- 28 СХВП счита, че разсъждението на жалбоподателя произтича от погрешно разбиране на структурата на правило 15 и следващите от Регламента за прилагане. Тя смята, че трябва да се прави разграничение между възражението и доказателствата, представени в негова подкрепа.

- 29 Действително, ако възражението не отговаряло на разпоредбите на Регламента за прилагане, същото следвало да бъде отхвърлено като недопустимо, при запазване на възможността за отстраняване на установените нередовности на основание правило 18, параграф 2 от Регламента за прилагане. Щом СХВП не отхвърлила възражението като недопустимо, процедурата по възражение *inter partes* била започнала със съобщаването на възражението на заявителя.
- 30 За сметка на това по отношение на доказателствата в подкрепа на възражението, сред които по-конкретно са тези относно съществуването и действителността на по-ранното право, същите не трябвало да се представят едновременно с възражението. Всъщност те можело да бъдат представени след него в определен от СХВП срок, след започване на процедурата по възражението (правило 16, параграф 3 от Регламента за прилагане). СХВП уточнява, че, за да не бъде отхвърлено възражението като неоснователно, доказателството, произтичащо от свидетелствата за регистрация, трябва да отговаря на езиковите изисквания, закрепени в правило 17, параграф 2 от Регламента за прилагане.
- 31 По отношение на въпроса за закъснялото или своевременно представяне на разглеждания документ, СХВП поддържа, че съобразно с Решение на Първоинстанционния съд от 23 октомври 2002 г. по дело *Institut für Lernsysteme/СХВП — Educational Services (ELS)* (T-388/00, Recueil. стр. II-4301), когато възражаващият не спази определения му за представяне на доказателствата срок, последните се изключват по силата на това обстоятелство до започване на процедурата по обявяване на недействителност. Следователно жалбата пред апелативния състав не възобновявала сроковете за представяне на доказателствата. Ето защо апелативният състав правилно отхвърлил възражението, доколкото то било основано на международната марка, тъй като нейният превод бил представен извън определения от отдела по споровете срок.
- 32 Що се отнася до встъпилата страна, същата счита, че единственото обстоятелство с определящо значение било обективното неспазване на процесуалните правила от жалбоподателя, което не можело да бъде поправено с последващо представяне на документите след изтичане на сроковете.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 33 В доводите, които развива в подкрепа на първото си основание, жалбоподателят изтъква най-напред, че се е съобразил с предвидените в правната уредба езикови изисквания относно процедурата по възражение и след това оспорва извода, че преводът на международната марка бил представен със закъснение. С оглед проверката на първото основание е необходимо да се изследва съответно всеки един от тези два въпроса.

Относно езиковото изискване на процедурата по възражение

- 34 Най-напред следва да се напомни, че съгласно правило 16, параграф 2 от Регламента за прилагане, ако възражението се основава на съществуването на по-ранна марка, която не е марка на Общността, възражението за предпочитане трябва да е придружено от доказателства за регистрацията или за подаването на заявка за тази по-ранна марка, като например свидетелство за регистрация.

- 35 От съдебната практика следва, че правило 17, параграф 2 от Регламента за прилагане, според което доказателствата, подкрепящи възражението, трябва да бъдат представени на езика на процедурата по възражение или да бъдат придружени от превод на този език (вж. точка 2 по-горе), се обосновава с необходимостта от спазване на принципа на състезателност и на равните процесуални възможности на страните в производствата *inter partes* (Решение на Първоинстанционния съд от 13 юни 2002 г. по дело *Chef Revival USA/CXВП — Massagué Marín (Chef)*, Т-232/00, Recueil, стр. II-2749, точка 42 и Решение по дело *BIOMATE*, посочено по-горе, точка 72).

- 36 Видно също от съдебната практика, макар да е вярно, че възразяващият изобщо не е длъжен да представи пълен превод на свидетелствата за регистрация на

по-ранните марки, това не предполага и задължение на самия отдел по споровете да вземе предвид, при разглеждане на възражението по същество, свидетелства за регистрация, представени на език, различен от езика на процедурата по възражение. При липса на преводи на свидетелствата за регистрация на езика на процедурата, отделът по споровете може законосъобразно да отхвърли възражението като неоснователно, освен ако е възможно да се произнесе в различен смисъл въз основа на доказателствата, с които евентуално разполага съобразно с правило 20, параграф 3 от Регламента за прилагане (Решение по дело Chef, посочено по-горе, точка 44 и Решение по дело BIOMATE, посочено по-горе, точка 72).

- 37 Накрая, макар доказателството да произтича от свидетелствата за регистрация, а не от превода им, вярно е също, че за да може това доказателство да бъде взето предвид, то трябва да отговаря на езиковите изисквания, предвидени в правило 17, параграф 2 от Регламента за прилагане (Решение по дело BIOMATE, посочено по-горе, точка 72).
- 38 В случая е безспорно, че възражението е придружено само от копие на международната марка на оригиналния език, а именно на френски, и от превод на езика на процедурата, а именно немски, на списъка на стоки от класове 32 и 33 по смисъла на Ницската спогодба, тоест на тези, до които се отнася възражението, основано на международната марка.
- 39 Предвид изложеното по-горе и обратно на становището на жалбоподателя, посочените приложения към възражението не отговарят на езиковите изисквания, произтичащи от член 42, параграф 3 от Регламент № 40/94 и от правило 17, параграф 2 от Регламента за прилагане.
- 40 Що се отнася до оспорената от жалбоподателя необходимост да се преведе изцяло свидетелството за международна регистрация, следва да се посочи, че въпросът дали някои елементи от този документ могат да се считат за неотнормирани към разглежданото възражение, поради което да не се налага да бъдат

преведени, зависи от свободната преценка на възразяващия. Следва да се отчете обаче, че само действително преведените на езика на процедурата документи се вземат предвид от апелативния състав. Освен това в случая от преписката следва, че големината на свидетелството за регистрация, представено на френски език, не такава, по-специално в сравнение с преведения списък на стоки, че задължението за предоставяне на негов превод да се квалифицира като несъразмерно и неуместно (вж. в този смисъл Решение по дело BIOMATE, посочено по-горе, точка 74).

- 41 На следващо място по отношение на изложения в точка 27 по-горе довод на жалбоподателя, според който Решение по дело BIOMATE, посочено по-горе, потвърждавало именно, че неговото възражение, основано на международната марка, е направено по надлежния ред, същият довод следва да бъде отхвърлен, тъй като произтича от смесване между разпоредбите на Регламента за прилагане относно възражението и разпоредбите, които се отнасят до доказателствата и доказателствените документи в подкрепа на възражението.
- 42 Действително от систематичното тълкуване на член 42 от Регламент № 40/94 и на правила 16—18 и 20 от Регламента за прилагане следва, че законодателят прави разлика, от една страна, между условията, на които трябва да отговаря възражението, които са условия за неговата допустимост, и, от друга страна, представянето на факти, доказателства и аргументи, както и на доказателствени документи в подкрепа на възражението, във връзка с проверката на последното (Решение по дело Chef, посочено по-горе, точка 31)
- 43 Законовите изисквания обаче, отнасящи се по-конкретно до доказателствата и доказателствените документи, като свидетелството за регистрация на по-ранна марка, както и преводът им на езика на процедурата по възражение, не спадат към условията за допустимост на възражението, предвидени в правило 18, параграф 2 от Регламента за прилагане, а представляват условия, свързани с основателността на възражението (Решение по дело Chef, точка 52).

44 Впрочем в случая възражението не е отхвърлено като недопустимо, тъй като е направено в съответствие с условията, предвидени в правила 16 и 18 от Регламента за прилагане, а е обявено за неоснователно поради липса на доказателства.

По закъснялото представяне на превода на свидетелството за регистрация на международната марка

45 Следва да се напомни, че със стандартно писмо от 28 февруари 2000 г. отделът по споровете предоставя на жалбоподателя четиримесечен срок, за да представи фактите, доказателствата или допълнителните аргументи, които счита за необходими с оглед обосноваването на възражението, като посочва, че всеки от документите трябва да бъде изготвен на езика на процедурата по възражение или да бъде придружен от превод.

46 В това отношение трябва да се отбележи, че стандартното писмо е съобразено с член 42 от Регламент № 40/94, с правило 16, параграфи 2 и 3, както и с правило 17, параграф 2 от Регламента за прилагане, доколкото тези разпоредби предвиждат, че фактите, доказателствата и аргументите в подкрепа на възражението могат да бъдат представени в определения от СХВП срок. Впрочем в началото на писмото са посочени правило 19, параграф 1, правило 16, параграф 3, правило 17, параграф 2 и правило 20, параграф 2 от Регламента за прилагане.

47 Жалбоподателят не представя превод на свидетелството за регистрация на международната марка в срока, определен от отдела по споровете в посоченото писмо. Жалбоподателят представя превода едва като приложение към писмо от 22 ноември 2000 г. в отговор на становището на встъпилата страна, което му е съобщено от отдела по споровете на 19 септември 2000 г. и което именно изтъква липсата на разглеждания документ.

48 Жалбоподателят поддържа, че преводът на документа е представен своевременно пред апелативния състав, като се позовава в това отношение на Решение по дело Hi-FOCuS, посочено по-горе (точки 37 и 38), в което Първоинстанционният съд се е произнесъл, въз основа на съществуващата функционална приемственост между инстанциите на СХВП, че представянето на превод на свидетелството за регистрация при подаването на жалбата пред апелативния състав не е закъсняло по смисъла на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94, тъй като това е направено в четиримесечния срок за обжалване, предвиден в член 59 от същия регламент.

49 Безспорно от установената съдебна практика следва, че съществува функционална приемственост между различните отдели на СХВП, а именно: проверителя, отдела по споровете, отдела по администрирането на марките и по правните въпроси, и отдела по заличаването, от една страна, и апелативните състави, от друга страна (Решение на Първоинстанционния съд от 23 септември 2003 г. по дело Henkel/СХВП — LHS (UK) (KLEENCARE), T-308/01, Recueil, стр. II-3253, точка 25, Решение на Първоинстанционния съд от 10 юли 2006 г. по дело La Baronia de Turis/СХВП — Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, Recueil, стр. II-2085, точка 57 и Решение на Първоинстанционния съд от 11 юли 2006 г. по дело Caviar Anzali/СХВП — Novomarket (Asetra), T-252/04, Recueil, стр. II-2115, точка 30).

50 От посочената функционална приемственост между различните инстанции на СХВП следва, че апелативните състави са длъжни, при преразглеждане на решенията на организационните единици на СХВП, произнасящи се като първа инстанция, да основават решенията си на всички обстоятелства от фактическа и правна страна, които са наведени от страните както в процедурата пред организационната единица, произнасяща се като първа инстанция, така и в процедурата по обжалване (Решение на Първоинстанционния съд по дело KLEENCARE, посочено по-горе, точка 32, Решение на Първоинстанционния съд от 1 февруари 2005 г. по дело SPAG/СХВП — Dann et Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Recueil, стр. II-287, стр. 18, Решение по дело Hi-FOCuS, посочено по-горе, точка 37, Решение по дело LA BARONNIE, посочено по-горе, точка 58 и Решение по дело Asetra, посочено по-горе, точка 31).

51 При това положение апелативните състави могат, при спазване единствено на условието по член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94 да уважат жалбата въз основа на нови факти, изтъкнати от подателя на жалбата или въз основа на

представени от него нови доказателства (Решение на Първоинстанционния съд по дело KLEENCARE, посочено по-горе, точка 26 и Решение на Първоинстанционния съд от 3 декември 2003 г. по дело Audi/СХВП (TDI), T-16/02, Recueil, стр. II-5167, точка 81). Контролът, упражняван от апелативните състави не се ограничава само до проверката за законосъобразност на обжалваното решение, а поради деволутивното действие на обжалването предполага нова преценка на спора в неговата цялост, тъй като апелативните състави трябва изцяло да преразгледат първоначалната жалба и да вземат предвид своевременно представените доказателства (Решение по дело LA BARONNIE, посочено по-горе, точка 59 и Решение по дело Asetra, посочено по-горе, точка 32).

52 Обратно на поддържаното от жалбоподателя обаче, член 59 от Регламент № 40/94 не може да се тълкува в смисъл, че предоставя на подателя на такава жалба нов срок за представяне на факти и доказателства в подкрепа на неговото възражение (Решение на Съда от 13 март 2007 г. по дело СХВП/Kaul, C-29/05 P, Сборник, стр. I-2213, точка 61).

53 Действително член 59, който уточнява условията за подаване на жалба пред апелативния състав, няма отношение, за разлика от член 42, параграф 3 от Регламент № 40/94, към представянето на факти и доказателства, а се отнася само до представянето, в срок от четири месеца, на писмено становище, излагащо основанията за обжалването (Решение по дело СХВП/Kaul, посочено по-горе, точка 60).

54 В случая, след като преводът на разглеждания документ не е представен в определения за тази цел срок съгласно разпоредбите на Регламент № 40/94 и следователно не е представен „навреме“ по смисъла на член 74, параграф 2 от същия регламент, следва да се вземат предвид произтичащите от това последици.

55 Предварително трябва да се установи, че както следва от текста на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94 СХВП може да не вземе предвид фактите, които не са посочени, и доказателствата, които не са представени своевременно от страните.

- 56 От същия текст следва, че по общо правило и при липса на разпоредба в обратния смисъл, представянето на фактите и доказателствата от страните е възможно и след изтичане на срока за представянето им съгласно разпоредбите на Регламент № 40/94 и за СХВП не съществува забрана да вземе предвид така посочените със закъснение факти или представени със закъснение доказателства (Решение по дело СХВП/ Kaul, посочено по-горе, точка 42).
- 57 За сметка на това от посочения текст следва несъмнено и че подобно посочване или представяне със закъснение на факти или съответно на доказателства не предоставя на страната, която го извършва, безусловно право да изисква вземането предвид на тези факти или доказателства от СХВП. Като уточнява, че последната „може“ в подобен случай да не вземе предвид тези факти и доказателства, член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94 дава на СХВП право на широка преценка при решаване на въпроса дали същите следва да се вземат предвид или не, като тази преценка обаче трябва да бъде надлежно мотивирана в това отношение (Решение по дело СХВП/ Kaul, посочено по-горе, точка 43).
- 58 В частност подобно вземане предвид от СХВП на представени със закъснение факти и доказателства, когато тя се произнася в процедура по възражение, е оправдано, когато същата счита, от една страна, че от тези факти и доказателства е видно, че те действително могат да имат значение за произнасянето по възражението, направено пред нея, и от друга страна, че етапът на процедурата и обстоятелствата, при които се представят тези факти и доказателства допускат вземането им предвид (Решение по дело СХВП/Kaul, посочено по-горе, точка 44).
- 59 Тази възможност за инстанцията, която разрешава спора, да вземе предвид представените със закъснение факти и доказателства спомага, поне що се отнася до процедурата по възражение, да се избегне регистрацията на марки, чието използване може успешно да бъде оспорено впоследствие в процедура за

отмяна или за нарушение на марка. Впрочем, както се е произнесъл Съдът, този подход се обосновава от съображения за правна сигурност и добро управление (Решение по дело СХВП/ KAUL, посочено по-горе, точка 48).

60 В случая Първоинстанционният съд установява, че апелативният състав се е ограничил да приеме, че отделът по споровете правилно не е взел предвид преводите, представени от жалбоподателя в процедурата по възражение, поради тяхното закъсняло изпращане. От преписката обаче не е видно, че апелативният състав е упражнил правото си на преценка, предоставено му по силата на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94, за да определи дали следва или не да вземе предвид разглеждания документ или, най-малкото, няма данни да е мотивирал решението си в това отношение.

61 Всъщност мотивите на апелативния състав се отнасят само до необходимостта от превод на езика на процедурата по възражение на доказателствата, представени в подкрепа на възражението, и до липсата на задължение за отдела по споровете да вземе предвид документи, представени на език, различен от езика на процедурата, като не са изложени мотиви относно възможността да се вземе предвид или не преводът, представен със закъснение.

62 Освен това изразеното в съдебното заседание становище на СХВП, според което апелативният състав е упражнил правото си на преценка, е неотносимо. Действително СХВП поддържа, че апелативният състав си е поставил въпроса дали отказът на отдела по споровете да вземе предвид разглеждания документ е обоснован и е приел в точка 43 от решението си, че би било в противоречие с принципа на равните процесуални възможности да се предостави нов срок на страната, която е пропуснала предоставения ѝ срок за представяне на доказателства, тъй като другата страна се позовава именно на непредставянето на тези документи.

63 Изложените в точка 43 от решението на апелативния състав съображения обаче не дават възможност на Първоинстанционния съд да провери нито дали апелативният състав наистина се е запознал с разглеждания документ, за да определи дали е видно, че последният може действително да има значение за произнасянето по възражението, нито дали етапът на процедурата и обстоятелствата, при които се представят тези факти и доказателства, допускат вземането предвид на този документ.

64 Така апелативният състав не се е съобразил с член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94, тъй като не е упражнил или, най-малкото, не е поясnil по какъв начин е упражнил правото си на преценка, предоставено му по силата на този член, и следователно не е мотивирал надлежно решението си да не вземе предвид превода на свидетелството за регистрация на международната марка.

65 Необходимо е обаче да се разгледат последиците, които произтичат от неспазването на член 74, параграф 2 от Регламент № 40/94. Наистина според установената съдебна практика определено процесуално нарушение води до цялостна или частична отмяна на решението, само ако се установи, че при отсъствието на това нарушение обжалваното решение би имало различно съдържание (Решение по дело LA BARONNIE, посочено по-горе, точка 69). От систематичното тълкуване на член 63, параграфи 2 и 3 от Регламент № 40/94 следва също, че както отмяната, така и изменението на решение на апелативен състав е възможно, само ако същото е опорочено поради незаконосъобразност по същество или поради наличие на процесуално нарушение (Решение по дело LA BARONNIE, посочено по-горе, точка 69).

66 В случая не може да се изключи, че доказателството, което апелативният състав не е взел предвид, би могло да измени съдържанието на неговото решение. В това отношение обаче Първоинстанционният съд не е компетентен да замести СХВП при преценката на разглежданите доказателства.

67 Ето защо само по това съображение, решението на апелативния състав трябва да бъде отменено, без да е необходимо нито произнасяне по въпроса за нарушаване на принципа на състезателност, повдигнат в рамките на първото основание, нито по второто основание, като Първоинстанционният съд не следва да се произнася и по допустимостта на искането за отмяна на решението на отдела по споровете.

По съдебните разноски

68 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. В случая СХВП е загубила делото и жалбоподателят е направил искане за осъждане на тази страна да заплати съдебните разноски.

69 По силата на член 87, параграф 4, трета алинея от този правилник Първоинстанционният съд може да вземе решение встъпилата страна да понесе направените от нея съдебни разноски. В случая встъпилата страна, също както СХВП, е загубила делото. Жалбоподателят обаче е направил искане встъпилата страна да бъде осъдена да понесе само направените от нея съдебни разноски и СХВП не е оспорила частта от исканията, според която единствено тя следва да бъде осъдена да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

70 Ето защо трябва да се постанови, че СХВП следва да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя, а встъпилата страна — да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) Отменя Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП) от 22 юли 2005 г. (преписка R 82/2002-4).**
- 2) Осъжда СХВП да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя.**
- 3) Встъпилата страна следва да понесе направените от нея съдебни разноски.**

Cooke

Labucka

Prek

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 ноември 2007 година.

Секретар

Председател

E. Coulon

J. D. Cooke